

Lovforslag nr. L 218. Fremsat den 3. marts 2000 af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL)

Forslag

til

Lov om forbud mod restkoncentrationer af lægemidler i animalske fødevarer

§ 1. Der må ikke anvendes sulfadimidinholdige (sulfamethazinholdige) lægemidler til svin.

§ 2. Dyr, der indeholder rester af et lægemiddel, for hvilket der er fastsat tilbageholdelsestid, må ikke leveres til slagtesteder, hvor offentlig kontrol med slagtning med tilførte dyr er påbudt, eller til marked for slagtedyr i ind- og udland eller anvendes til konsum. Mælk, mælkeprodukter eller æg, der indeholder rester af et lægemiddel, for hvilket der er fastsat tilbageholdelsestid, må ikke leveres eller anvendes til konsum.

§ 3. Dyr, der er omfattet af tilbageholdelsestid, og som agtes nødslagtet, kan leveres til slagtning, såfremt de er ledsaget af en af Fødevarerinspektariatet foreskrevet erklæring fra den dyrlæge, der har beordret slagtningen.

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om den kontrol, som skal udøves efter loven, herunder om arten, omfanget og udførelsen.

Stk. 2. De af loven omfattede producenter og virksomheder afholder udgifterne ved den kontrol, der udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven, medmindre ministeren fastsætter regler om eller bestemmer andet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter til dækning af udgifter til kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 5. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes den, der overtræder §§ 1-3, med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges en virksomheds ejer eller bruger bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 5. Med hensyn til den i stk. 4 nævnte tilkendegivelse finder reglerne om tiltalerejsning i retsplejelovens § 931, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 6. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 7. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med lovforslaget genindføres forbudet mod medicinrester i kød og mælk m.v., der har været gældende i mere end 25 år. Der skal selvfølgelig ikke være medicinrester i kød og mælk. Det har været dansk praksis igennem mange år, og det skal der holdes fast i.

- Der er for det første ikke grund til at udsætte befolkningen for den sundhedsmæssige usikkerhed, som medicinrester skaber.
  - For det andet vil negative konsekvenser i form af en bøde ved levering af animalske produkter med medicinrester i lægge en dæmper på medicinforbruget i de tilfælde, hvor der er tale om dyr, som producerer mælk og æg, og hvor der tale om dyr, som står foran slagtning. Oven i medicinprisen skal nemlig lægges et driftstab for tilbageholdelsestiden, altså den tid, dyret ikke må slagtes eller levere mælk og æg til videre salg. Tilbageholdelsestiden er længere, når der ikke må være medicinrester i de animalske fødevarer, end hvis der må være medicinrester under en grænseværdi. Det er i de seneste år kommet frem, at medicin efterfølgende er et problem for miljøet. Ikke kun i form af resistente bakterier, men også, fordi rester af medicinen bringes videre ud i miljøet. Medicinforbruget skal derfor reduceres mest muligt.
  - Det er også et argument, at dansk køds gode image på eksportmarkerne - at have verdens laveste forekomst af medicinrester - kan ødelægges.
- Forslagsstillerne mener derfor, at dansk produceret kød skal være frit for medicinrester. Sådan har det også været, indtil fødevareministeren tolkede Rådets forordning 2377/90 langt mere restriktivt, end der reelt er grundlag for. Danmark kan ikke blande sig i, hvordan andre lande handler i forhold til medicinrester i kød og mælk. Danmark kan ifølge EU-lovgivningen heller ikke forbyde andre lande at eksportere kød og mælk med medicinrester under en bestemt grænseværdi til Danmark. Men Danmark er ikke forpligtet til at tillade egne landmænd at sælge kød og mælk med medicinrester.

Ændringen af den danske praksis er sket glidende over en årrække. Det startede, da EU's Ministerråd i sommeren 1990 vedtog en forordning om harmonisering af maksimalgrænseværdier for lægemiddelrester i animalske produkter. Siden ændrede den tidligere fødevareminister praksis vedrørende administrationen af de danske regler for mælk i 1994 og for kød i 1999. Sagen kom dog først frem i den danske offentlighed, da fødevareministeren efter at have forelagt spørgsmålet for regeringens juridiske specialudvalg orienterede Folketingets Fødevareudvalg den 14. december 1999. Fødevareministeren havde besluttet, at de hidtidige bestemmelser om, at der ikke måtte være rester af medicin i kød og mælk, burde ændres, således at det herefter alene er de grænseværdier, der findes i Rådets forordning nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler, der gælder.

Forholdet til EU-retten

Der er imidlertid ikke belæg at hente i Rådets forordning 2377/90 for at påstå, at Danmark er nødt til at tillade medicinrester i dansk produceret kød. I det ovenfor omtalte »Notat om fortolkning af Rådets forordning 2377/90 om fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler« konkluderer man alene på baggrund af præamblen til forordning 2377/90, at Danmark ikke må forbyde medicinrester i dansk producerede animalske produkter. For at en forordning kan være bindende i alle enkeltheder og gælde umiddelbart, kræves det, at bestemmelserne er utvetydige og tilstrækkelig præcise, jf. Fødevareministeriets notat af 16. juni 1998, som indgår i besvarelsen af Fødevareudvalgets spørgsmål 110, jf. alm. del -bilag 513, omdelt i Fødevareudvalget den 11. februar 2000. En hensigtsformulering i præamblen er ikke nødvendigvis bindende jura ved EF-Domstolen. Fødevareministeren har derfor efter forslagsstillerens opfattelse tolket forordningen helt unødvendigt restriktivt. Den kan i stedet fortolkes således, at det na-

tionalt er tilladt at forbyde medicinrester i animalske produkter, når blot Danmark tillader importen af fødevarer med restkoncentrationer, der ikke overskrider de af EU fastsatte grænseværdier. Om nødvendigt må Danmark tage en sag for EF-Domstolen på det grundlag, hvis EU-Kommissionen skulle reagere negativt på opretholdelsen af de danske regler.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er identisk med § 2, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 303 af 11. maj 1995 om lægemidler til veterinær brug. Med bestemmelsen opretholdes forbudet mod i Danmark at anvende sulfadimidin til svin. Forbudet har været gældende siden 1990.

Til § 2

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 10, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 303 af 11. maj 1995 om lægemidler til veterinær brug og dele af § 11, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 902 af 29. november 1993 om mælkeprodukter m.v. og § 3, jf. bilag B, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 418 af 23. juni 1993 om produktion og transport af mælk. Bestemmelsen forbyder dels levering af dyr og mælk med indhold af restkoncentrationer, men forbyder også, at mælkeprodukter leveres eller anvendes til konsum. Baggrunden herfor er, at det fremgår af fødevarerministerens svar på Fødevarerudvalgets spørgsmål 101, jf. alm. del – bilag 518, at selv om der konstateres restkoncentration af f.eks. penicilin i leverandørmælk, sker der ikke tilbagetrækning fra markedet, det vil sige, at den pågældende mælk vil være leveret til mejeri. Der skal derfor være hjemmel til at undersøge de færdige produkter på virksomheden for at forhindre dem i at blive anvendt til konsum.

Til § 3

Bestemmelsen er en undtagelse til hovedreglen i §

2. Det kan af dyrevelfærdsmæssige grunde være nødvendigt at slagte et medicinbehandlet dyr inden tilbageholdelsestidens udløb. I så fald skal der af en dyrlæge tages stilling til, i hvilket omfang og på hvilke betingelser kødet kan anvendes til konsum.

Til § 4

Til stk. 1

Bestemmelsen giver hjemmel til fastsættelse af de nærmere kontrolbestemmelser. Det kan herunder bestemmes, at den nuværende kontrol opretholdes. Det forudsættes, at regler om anvendelse af analysemetoder på restkoncentrationsområdet fastsættes i medfør af fødevarelovens § 62.

Til stk. 2 og 3

Bestemmelserne giver hjemmel til opkrævning af afgifter til dækning af kontrolomkostningerne og fastsættelse af de nærmere regler herom.

Til § 5

Med vedtagelsen af lov nr. 936 af 20. december 1999 om ændring af lov om dyrlægegerning m.v. er der etableret hjemmel til administrative bødeforlæg. Det fremgår af bemærkningerne, at bestemmelsen forventes anvendt i sager om overtrædelse af reglerne for antibiotika, idet bøderne i disse sager følger fast praksis. Da nærværende forslag regulerer dette område, findes det hensigtsmæssigt at skabe hjemmel til administrative bøder.

Til § 6

Da loven skal notificeres for EU-Kommissionen, findes det hensigtsmæssigt, at fødevarerministeren får mulighed for at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod restkoncentrationer af lægemidler i animalske fødevarer.

(Lovforslag nr. L 218).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.